

EBA/GL/2022/11

26. september 2022

Retningslinjer

for overførselsstrategier som supplement
til vurderingen af afviklingsmulighederne

1. Compliance- og indberetningsforpligtelser

Status for disse retningslinjer

1. Dette dokument indeholder retningslinjer, der er udstedt i medfør af artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010¹. I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal de kompetente myndigheder og finansielle institutter bestræbe sig på at efterleve disse retningslinjer bedst muligt.
2. Retningslinjerne afspejler EBA's syn på passende tilsynspraksis inden for Det Europæiske Finanstilsynssystem eller på, hvordan EU-retten bør anvendes inden for et bestemt område. De kompetente myndigheder, som er defineret i artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1093/2010, og som er omfattet af retningslinjerne, bør efterleve disse ved i fornødent omfang at indarbejde dem i deres praksis (f.eks. ved at ændre deres retlige rammer eller tilsynsprocesser), også hvor retningslinjerne primært er rettet mod institutter

Indberetningskrav

3. I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal de kompetente myndigheder inden 09.03.2023 underrette EBA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, eller begrunde en eventuel manglende efterlevelse. Hvis EBA ikke er blevet underrettet inden denne dato, anser EBA de kompetente myndigheder for ikke at efterleve retningslinjerne. Underretninger fremsendes ved hjælp af det skema, der er tilgængeligt på EBA's websted, med referencen "EBA/GL/2022/11". Underretninger fremsendes af personer med behørig beføjelse til at indberette efterlevelse på vegne af deres kompetente myndigheder. Enhver ændring af status med hensyn til efterlevelse skal også indberettes til EBA.
4. Underretninger offentliggøres på EBA's websted i henhold til artikel 16, stk. 3.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

2. Emne, anvendelsesområde og definitioner

Emne

1. Disse retningslinjer præciserer under henvisning til artikel 10, stk. 5, og artikel 11, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU² de foranstaltninger, som institutter og afviklingsmyndigheder bør træffe for at forbedre afviklingsmulighederne for institutter, herunder enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1 ("institutter"), koncerner eller afviklingskoncerner i forbindelse med vurderingen af afviklingsmulighederne i henhold til artikel 15 og 16 i nævnte direktiv, navnlig når overførselsværktøjerne er fastsat i afviklingsstrategien.
2. Disse retningslinjer bør sammenholdes med retningslinjer 2022/01 af 13. januar 2022 vedrørende forbedring af afviklingsmuligheder for institutter og afviklingsmyndigheder i henhold til artikel 15 og 16 i direktiv 2014/59/EU (herefter "EBA's retningslinjer for afviklingsmuligheder").

Anvendelsesområde

3. Disse retningslinjer finder anvendelse, når et overførselsværktøj indgår i den foretrukne afviklingsstrategi. Afviklingsmyndighederne kan dog beslutte at anvende dele af disse retningslinjer, der er specifikke afviklingsværktøjer (f.eks. overførselsstrategier), på institutter, hvis planlagte foretrukne afviklingsstrategi ikke er baseret på disse værktøjer, f.eks. ved kun at medtage overførselsværktøjer som en alternativ strategi, jf. artikel 22, første afsnit, nr. 2, litra e), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075³.
4. Disse retningslinjer finder ikke anvendelse på institutter, der er underlagt forenklede forpligtelser i forbindelse med afviklingsplanlægning i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv 2014/59/EU.

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

³ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075 af 23. marts 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder om indholdet af genopretningsplaner, afviklingsplaner og koncernafviklingsplaner, de minimumskriterier, som den kompetente myndighed skal vurdere i forbindelse med genopretningsplaner og koncerngenopretningsplaner, betingelserne for koncernintern finansiel støtte, kravene vedrørende uafhængige valuarer, den kontraktmæssige anerkendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, procedurerne og indholdet i forbindelse med underretningskrav og meddelelsen om suspension samt afviklingskollegiernes virkemåde i praksis (EUT L 184 af 8.7.2016, s. 1-71).

5. I tilfælde af en ændring af afviklingsstrategien, navnlig ved introduktion af et nyt overførselsværktøj i den planlagte afviklingsstrategi, bør retningslinjerne finde fuld anvendelse så hurtigt som muligt og senest tre år efter datoen for godkendelsen af afviklingsplanen, herunder den nye afviklingsstrategi.
6. Afviklingsmyndighederne kan beslutte at anvende disse retningslinjer helt eller delvist på institutter, der er omfattet af forenklede forpligtelser vedrørende afviklingsplanlægning, eller på institutter, hvis afviklingsplan foreskriver, at de skal afvikles på en velordnet måde i overensstemmelse med gældende national lovgivning.
7. For institutter, der ikke indgår i en koncern, som er underlagt konsolideret tilsyn i henhold til artikel 111 og 112 i direktiv 2013/36/EU⁴, gælder disse retningslinjer på individuelt niveau.
8. For institutter, der indgår i en koncern, som er underlagt konsolideret tilsyn i henhold til artikel 111 og 112 i direktiv 2013/36/EU, finder disse retningslinjer anvendelse på hele afviklingskoncernen, dvs. afviklingsenhederne og deres datterselskaber.

Adressater

9. Disse retningslinjer er rettet til afviklingsmyndigheder som defineret i artikel 4, nr. 2), litra v) ("afviklingsmyndigheder"), i forordning (EU) nr. 1093/2010 og til finansieringsinstitutter, der er enheder omfattet af direktiv 2014/59/EU som defineret i artikel 4, nr. 1), i forordning nr. 1093/2010 ("institutter").

Definitioner

- Medmindre andet er angivet, har de udtryk, der anvendes og defineres i direktiv 2014/59/EU og i EBA's retningslinjer for afviklingsmuligheder, den samme betydning i disse retningslinjer.
- "Overførselsstrategier eller -værktøjer" henviser i disse retningslinjer til virksomhedssalg (enten via aktiehandel eller aktivhandel) i henhold til artikel 38 i direktiv 2014/59/EU, broinstitut (også kaldet lukket bail-in) i henhold til artikel 40 i direktiv 2014/59/EU og værktøj til adskillelse af aktiver i henhold til artikel 42 i direktiv 2014/59/EU.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

3. Gennemførelse

Ikrafttrædelsesdato

Disse retningslinjer finder anvendelse fra den **1. januar 2024**.

4. Definition af overførselsområdet

10. Afviklingsmyndighederne bør præcisere metoden til fastlæggelse af den eller de enheder, forretningsområder eller porteføljer af aktiver, rettigheder og/eller passiver, der skal overføres ("overførselsområdet"), da det fortsat er afviklingsmyndighedernes ansvar på afviklingstidspunktet.
11. I afviklingsplanlægningsfasen bør institutterne kunne foreslå et overførselsområde som fastlagt i punkt 10. Med henblik herpå bør institutterne identificere eventuelle hindringer og foreslå potentielle forbedringer og bør kunne foreslå alternative overførselsområder eller ændringer heraf med henblik på at forbedre overførselsstrategiens eller -værktøjets troværdighed og gennemførlighed som beskrevet i afviklingsplanen.
12. Institutterne bør efter anmodning fra afviklingsmyndigheden kunne:
 - a) bestemme og isolere overførselsområdets komponenter som defineret og under vejledning af afviklingsmyndighederne i overensstemmelse med artikel 11 i direktiv 2014/59/EU
 - b) teste anvendelsen af overførselsområdet i forskellige scenarier som meddelt af afviklingsmyndighederne i overensstemmelse med artikel 10, stk. 3, artikel 10, stk. 7, litra j), og artikel 12, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU.
13. Afviklingsmyndighederne bør samtidig med fastsættelsen af metoden til fastlæggelse af overførselsområdet i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1 og 7, litra j), og artikel 12, stk. 3, litra b), i direktiv 2014/59/EU overveje:
 - a. værktøjernes formål (i henhold til den afviklingsstrategi, der er fastlagt for instituttet) og institutternes aktiviteter. I sidste ende bør det centrale overførselsområde bestå af aktiver, rettigheder og/eller passiver, der er væsentlige eller kritiske at overføre for at opfylde afviklingsmålene, de reguleringsmæssige forpligtelser (herunder beskyttede passiver i henhold til artikel 44 i direktiv 2014/59/EU eller forpligtelser i henhold til artikel 73 i direktiv 2014/59/EU) og værktøjets formål ("første lag af overførselsområdet"), og fastlæggelsen heraf bør være i overensstemmelse med en liste over kriterier, der er yderligere præciseret i afsnit 4.1 nedenfor
 - b. sammenkoblinger inden for instituttet. Med forbehold af det foregående litra a) bør de sammenkoblinger, der ikke kan fjernes uden tidskrævende og bekostelige bestræbelser eller på grund af retlige begrænsninger (herunder dem, der vedrører de beskyttelsesforanstaltninger, der er fastsat i artikel 76-80 i direktiv 2014/59/EU), integreres i overførselsområdet ("andet lag af overførselsområdet") i overensstemmelse med afsnit 4.2 nedenfor.

14. Institutterne bør gøre afviklingsmyndighederne opmærksomme på hindringer for overførsel, samtidig med at de anvender fastlæggelsen af overførselsområdet på deres aktiver, rettigheder og/eller forpligtelser og foreslår potentielle reduktionsmekanismer og løsninger. Institutterne bør arbejde på at mindske disse hindringer over tid. Ved vurderingen af hindringerne for overførsel bør der lægges særlig vægt på grænseoverskridende spørgsmål i overensstemmelse med afsnit 4.3.
15. Afviklingsmyndighederne bør ved bestemmelsen af en metode til fastlæggelse af overførselsområdet og med henblik på at udvikle en afviklingsstrategi, der bedst opfylder afviklingsmålene, overveje muligheden for at opdele området i forskellige enheder for at forberede sig på forskellige scenarier, tage højde for en kombination af overførselsværktøjer, tillade forskellige successive overførsler og kombinationer under det samme afviklingsværktøj eller til flere modtagere, hvilket kan være nødvendigt.

4.1 Særlige overvejelser for hvert overførselsværktøj

4.1.1 Virksomhedssalg

16. Hvis en afviklingsstrategi omfatter virksomhedssalgsværktøjet, bør afviklingsmyndighederne som led i afviklingsplanlægningen evaluere gennemførelsesrisikoen ved aktiv- og aktiehandler⁵ og overveje den mindst indgribende transaktion, der bedst opfylder afviklingsmålene i overensstemmelse med punkt 10-15.
17. For aktiehandler bør institutterne analysere, hvordan overførselsområdet tiltrækker markedsinteresser, da målet er så vidt muligt at maksimere salgsprisen for overførselsområdet under hensyntagen til genopretningsplanlægningsarbejde, sammenlignelige transaktioner, værdiansættelsesreferencer eller markedstendenser. Institutterne bør derefter meddele resultatet af denne analyse til afviklingsmyndighederne, så de kan tage hensyn til resultatet af deres vurdering af overførbareheden i forbindelse med afviklingsplanlægningen. I denne vurdering bør der, når det er muligt, tages hensyn til aktiviteter, forretningsmodel, finansielle resultater, kunderelationer, distributionskanaler og geografisk opdeling af overførselsområdet.
18. For så vidt angår aktivhandler bør institutterne analysere, i hvilket omfang overførselsområdet tiltrækker markedsinteresser, ved at overveje yderligere elementer, der ville gøre afgrænsningen mere attraktiv for køberen, herunder kontanter, andre likvide aktiver og ikke-misligholdte lån. De bør derefter meddele resultatet af denne analyse til afviklingsmyndighederne, således at de kan tage hensyn til resultatet af deres vurdering af overførbareheden i forbindelse med afviklingsplanlægningen.

⁵ En aktiehandel består af en overførsel (som defineret i artikel 63, stk. 1, litra c), i direktiv 2014/59/EU) af ejerskabsinstrumenter (som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 61), i direktiv 2014/59/EU) til en modtager (som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 80), i direktiv 2014/59/EU), mens en aktivhandel er en overførsel (som defineret i artikel 63, stk. 1, litra d), i direktiv 2014/59/EU) af aktiver, rettigheder og/eller passiver til en modtager (som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 80), i direktiv 2014/59/EU).

19. I overensstemmelse med punkt 11 i disse retningslinjer bør institutterne hjælpe med at identificere foreliggende muligheder for at forbedre fastlæggelsen af overførselsområdet med henblik på at lette overførsels gennemførelse. Institutterne bør navnlig overveje, om overførselsområdet kan forenkles for at mindske gennemførelsesrisiciene i forbindelse med afvikling. Institutterne bør også overveje, hvilke muligheder der skal anvendes i forbindelse med fastlæggelsen af overførselsområdet for at maksimere overførsels succes, f.eks. garantier for en portefølje af aktiver (artikel 101, stk. 1, litra a), i direktiv 2014/59/EU eller "udskillelser" af visse uønskede aktiver, rettigheder og/eller forpligtelser, der ikke er nødvendige for at videreføre kritiske funktioner og/eller centrale forretningsområder, ved at udnytte muligheden for at opdele overførselsområdet i enheder, jf. punkt 21.
20. Institutterne bør også analysere markedets kapacitet til at absorbere overførselsområdet og vurdere, om der findes tredjepartsinvestorer med tilstrækkelige midler, hvis der er tale om kreditinstitutter med overskydende kapital og/eller tilstrækkelig markedsadgang, der har erfaringer med integration og er egnede hvad angår konkurrencehensyn og strategiske overvejelser. Institutterne bør derefter meddele resultatet af denne analyse til afviklingsmyndighederne.
21. Afviklingsmyndighederne bør udnytte øvelserne i retningslinjernes punkt 18 og 25 ovenfor til at overveje muligheden for forskellige potentielle købere af forskellige dele af overførselsområdet afhængigt af de pågældende markeder, deres kapacitet til at absorbere eller aktiviteternes geografi for at maksimere overførselsstrategiens chancer for succes og støtte afviklingsmulighederne. Om nødvendigt bør afviklingsmyndighederne i overensstemmelse med artikel 39, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU overveje at opdele overførselsområdet i enheder for bedre at tilpasse afviklingsstrategien til de uforudsigelige afviklingsforhold og de forskellige mulige scenarier, der skal testes.
22. I det omfang, det er muligt, og for yderligere at forbedre afviklingsmulighederne bør institutterne analysere de potentielle områdeforandringer, der kan opstå, mens instituttets virksomhed udvikler sig, og de økonomiske forhold ændrer sig, og meddele resultatet af denne analyse til afviklingsmyndighederne. Strukturelle ændringer og forudsigelige virkninger bør så vidt muligt overvejes. Som et minimum bør virkningen af genopretningsmodeller på aktiver, rettigheder og/eller passiver, der er nedskrivningsrelevante for hovedoverførselsområdet (første lag) på grundlag af punkt 13.a, 19 og 20 ovenfor i disse retningslinjer, tages i betragtning.

4.1.2 Broinstitut

23. Afviklingsmyndighederne bør tage hensyn til broinstituttets mål og exitstrategi i betragtning af det pågældende scenarie, når de fastsætter metoden til fastlæggelse af det område, der skal overføres til et broinstitut, med forbehold af punkt 10-13 i disse retningslinjer. Navnlig kan det centrale (første lag) overførselsområde defineres anderledes, hvis broinstituttet er oprettet for yderligere at gennemføre den krævede adskillelse inden for instituttet eller for at indsamle aktiver, rettigheder og passiver fra forskellige institutter, der er omfattet af afvikling i henhold

til artikel 40, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, eller hvis broinstituttet skal sælges som en helhed eller i enheder i overensstemmelse med artikel 41, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU.

24. Institutterne bør støtte afviklingsmyndighederne ved at teste anvendeligheden (i henhold til punkt 12.b og 15 i disse retningslinjer) af fastlæggelsen af overførselsområdet, støtte vurderingen af gennemførelsesrisikoen, rådgive om potentiel forbedring af overførselsområdet og vurdere markedets interesse og evne til at absorbere overførselsområdet. Dette bidrager til at sikre, at afviklingsmyndighederne maksimerer omsætteligheden af broinstituttet, og støtter valget af dette afviklingsværktøj i afviklingsplanerne.
25. Institutterne bør vurdere risikoprofilen for overførselsområdets nedskrivningsrelevante aktiver, rettigheder og passiver og støtte afviklingsmyndighedernes vurdering af deres forenelighed med levedygtigheden af broinstituttet, som har til formål at fortsætte leveringen af kritiske funktioner. I sidste ende bør overførselsområdets risikoprofil (herunder kreditrisici, markedsrisici eller operationelle risici) ikke bringe broinstituttets levedygtighed i fare, før den er genstand for salgsprocessen.
26. Hvis broinstituttet kun er udformet til at støtte ét institut, bør instituttet støtte afviklingsmyndigheden i forbindelse med vurderingen af overførselsområdets kapital- og likviditetskalibrering og sikre, at værdien af passiverne ikke overstiger værdien af de aktiver, der overføres fra det institut, der er under afvikling, eller som tilføres fra andre kilder i overensstemmelse med artikel 40, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU, og afviklingsmyndigheden bør vurdere overførselsområdets virkning på broinstituttets kapital- og likviditetspositioner. For at sikre en afbalanceret likviditetsposition for broinstituttet bør aktivernes løbetidsprofil være i overensstemmelse med passivernes løbetid, og der bør lægges særlig vægt på den samlede rentevægtning af passiverne i forhold til den samlede rente, der stammer fra aktiverne.
27. For yderligere at forbedre afviklingsmulighederne bør institutterne støtte afviklingsmyndighederne i at vurdere de potentielle områdeforandringer i lighed med de principper, der er fastsat i punkt 22 i disse retningslinjer, og som sandsynligvis vil påvirke overførselsområdet som defineret i punkt 13.a og 23-26 i disse retningslinjer.
28. Afviklingsmyndighederne bør overveje de betingelser, hvorefter tilbageførsler til instituttet vil være nødvendige og/eller fordelagtige med hensyn til afviklingsstrategien. Dette bør gælde for overførselsområdets enheder.
29. Afviklingsmyndighederne bør overveje, om det er muligt at foretage en aktiehandel under udøvelsen af broinstituttet.

4.1.3 Værktøj til adskillelse af aktiver

30. Institutterne bør på grundlag af de oplysninger, som afviklingsmyndighederne har fremsendt, over for myndighederne markere de aktiver, rettigheder og/eller passiver, der opfylder betingelserne i artikel 42, stk. 5, i direktiv 2014/59/EU og principperne i EBA's retningslinjer for

værktøjet til adskillelse af aktiver⁶, med henblik på at undersøge, i hvilket omfang værktøjet til adskillelse af aktiver kan anvendes, jf. artikel 12, stk. 3, litra b), i direktiv 2014/59/EU.

31. Institutterne bør på grundlag af retningslinjerne fra afviklingsmyndighederne identificere de elementer, der skal indgå i overførselsområdet, således at de passer med porteføljemanagementselskabets karakteristika som defineret af afviklingsmyndighederne. I denne forbindelse bør afviklingsmyndighederne i overensstemmelse med artikel 42, stk. 5, litra c), i direktiv 2014/59/EU vurdere, om overførslen er nødvendig for at maksimere likvidationsprovenuet, og derfor bør porteføljemanagementselskabets forretningsmodel og exitstrategi ikke lades ude af betragtning. Navnlig bør afviklingsmyndighederne sikre, at:
- overførselsområdet er i overensstemmelse med porteføljemanagementselskabets forretningsmodel, hvis den allerede er etableret, eller tager hensyn til et porteføljemanagementselskabs forretningsmodel, der skal oprettes. Porteføljemanagementselskaber kan udformes, så de fokuserer på et enkelt aktiv eller er specialiseret i et geografisk område
 - navnlig i tilfælde af et porteføljemanagementselskab, der forventes at absorbere porteføljer og aktiviteter fra forskellige institutter, er der sammenhæng mellem overførselsområdet og afhændelsesstrategien, der sikrer maksimering af likvidationsprovenuet, undgår værdiforringelse og udløser stordriftsfordele
 - overførselsområdet gør det muligt for porteføljemanagementselskabet så vidt muligt at nå op på en kritisk størrelse for at drage fordel af stordriftsfordele. Ideelt set bør den kritiske størrelse holdes inden for rammerne af det marked, hvor den opererer
 - overførselsområdet sætter porteføljemanagementselskabet i stand til at genvinde en langsigtet værdi, der er højere end markedsværdien på værdiansættelsesdatoen i overensstemmelse med punkt 32 i disse retningslinjer, hvilket betyder, at porteføljer med negative langsigtede udsigter bør overvejes nøje.
32. Afviklingsmyndighederne bør fastsætte en metode, der gør det muligt for institutterne at strukturere det overførselsområde, som er bestemt til porteføljemanagementselskabet i henhold til værktøjet til adskillelse af aktiver, på en sådan måde, at områdets langsigtede værdi ligger over markedsværdien for at undgå værdiforringelse, minimere omkostningerne ved afvikling og beskytte offentlige midler (artikel 31, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU). Den langsigtede værdi kan estimeres på grundlag af den aktuelle markedsværdi for ikke-misligholdte porteføljer. Problemet opstår imidlertid i forbindelse med værdiforringede eller misligholdte porteføljer, hvor myndighederne bør vurdere forbedringsperspektiverne for de berørte porteføljer og markeder på grundlag af tilgængelige markedsanalyser, udnytte tilsynsmyndighedernes vurdering og vurdere potentielle kombinationer med ikke-misligholdte

⁶ EBA's retningslinjer for konstatering af, hvornår realisering af aktiver og passiver ved almindelig insolvensbehandling kan have negative virkninger for et eller flere finansielle markeder i henhold til artikel 42, stk. 14, i direktiv 2014/59/EU (EBA/GL/2015/05).

aktiver (kombination af forskellige enheder, jf. punkt 15 i disse retningslinjer) med henblik på at få en positiv indvirkning på overførselsrådets overordnede profil.

33. For yderligere at forbedre afviklingsmulighederne bør institutterne støtte afviklingsmyndighederne i at vurdere de potentielle områdeforandringer som fastsat i punkt 22 i disse retningslinjer, som kan påvirke overførselsrådet.
34. Afviklingsmyndighederne bør overveje de betingelser, hvorefter tilbageførsler til instituttet vil være nødvendige og/eller fordelagtige med hensyn til afviklingsstrategien. Disse overvejelser bør gælde for overførselsrådets enheder.

4.2 Vurdering af sammenkoblinger

35. For at støtte det krav, der er omhandlet i punkt 99-101 i EBA's retningslinjer for afviklingsmuligheder, og for at sikre kontinuiteten i overførselsområdet, når det er adskilt fra resten af koncernen, jf. punkt 13.b i disse retningslinjer, bør institutterne over for afviklingsmyndighederne kunne forklare den baggrundsanalyse, der understøtter identifikationen af de oplysninger, der er omfattet af punkt 15, 16 og 44 i EBA's retningslinjer for afviklingsmuligheder, og understøtter afviklingsplanlægningen. Med forbehold af proportionalitet bør institutterne navnlig kunne:
 - opdele centrale forretningsområder og kritiske funktioner i funktionelle processer⁷ og henføre dem til organisatoriske enheder, alt efter hvad der er relevant
 - vurdere organisationsenhedernes rolle og de tjenester, de leverer
 - identificere de tilhørende elementer som f.eks. aktiver, passiver, personale, ressourcer, systemer og applikationer, der er involveret i de organisatoriske enheder, alt efter hvad der er relevant.
36. Institutterne bør over for afviklingsmyndighederne fremhæve potentielle problemer med at adskille elementer i de organisatoriske enheder fra overførselsrådets centrale (første lag) komponenter (adskillelseskonflikter), enten fordi de ikke let kan erstattes, fordi de kan medføre yderligere og uforholdsmæssige risici, eller fordi deres adskillelse ikke ville være optimal med hensyn til afviklingsmålene. Processen til identificering af potentielle adskillelseskonflikter bør tage hensyn til de elementer, der er fastsat i punkt 37-49 i disse retningslinjer, og bør så vidt muligt udnytte arbejdet med genopretningsplanlægning. Resultatet bør indgå i fastlæggelsen af overførselsområdet i afviklingsplanen og gennemførlighedsvurderingen af afviklingsstrategien. Afhængigt af sammenkoblingernes omfang og de forskellige løsningsscenarier kan vurderingen af sammenkoblingerne ske over tid.

⁷ Funktionelle processer kan defineres som de daglige aktiviteter, der understøtter forretningsområderne.

Finansielle sammenkoblinger

37. I overensstemmelse med punkt 100 i retningslinjerne for afviklingsmuligheder bør institutterne give afviklingsmyndighederne oplysninger om de forbindelser, der er sikret ved artikel 76-80 i direktiv 2014/59/EU.

38. For at i) undgå unødvendige finansielle forstyrrelser og sikre pålideligheden af de finansielle tjenesteydelser, der leveres af overførselsområdet, eller ii) begrænse den manglende stabilitet i finansieringen af de aktiviteter, der skal videreføres (herunder under værktøjet til adskillelse af aktiver for den gamle enhed), bør det centrale overførselsområde, når det er muligt og med forbehold af punkt 41 i disse retningslinjer, overføres med de tilknyttede finansielle forpligtelser og beskyttelsesforanstaltninger. I afviklingsplanlægningen bør institutter med overførselsstrategier, der indgår i deres afviklingsplaner, derfor:

- identificere finansielle forbindelser mellem ikkebalanceførte og balanceførte eksponeringer og passiver og navnlig afgivne eller modtagne garantier (herunder, hvor det er relevant, henvisninger til: omfang⁸, varighed, ret til førtidig opsigelse, kontrolændringer eller krydsklausuler eller gældende lovgivning), idet der skelnes mellem eksterne garantier og koncerninterne garantier. Især bør koncerninterne garantier⁹ vurderes med henblik på at evaluere, om de bør overføres eller annulleres uden at forårsage uønskede skade
- identificere eksisterende afdækninger, der ikke allerede er omfattet af ovennævnte sikkerhedsforanstaltninger
- identificere de organisatoriske enheder, der er ansvarlige for ydelsen af finansiering, og deres kontraktlige forbindelser med andre enheder, idet der tages hensyn til ind- og udgående pengestrømme og kompensationskapacitet
- om nødvendigt udvikle ordninger, der sikrer opretholdelsen af eksisterende aftaler i og efter afvikling, kontinuiteten af back-to-back-transaktioner i de adskilte enheder og de adskilte enheders adgang til valutaer.

Retlige sammenkoblinger

39. For at støtte afviklingsmyndighederne bør institutterne identificere retlige sammenkoblinger mellem det centrale overførselsområde og resten af instituttet, herunder, men ikke begrænset til:

- a. på enhedsniveau: i) ejerskabsinstrumenter på tværs af enheder, ii) skattemæssige forbindelser, iii) forpligtelser over for de øvrige andelshavere, når det er relevant, iv) retsforhold mellem enhederne og eventuelle solidaritetsmekanismer eller

⁸ Som f.eks. comfort letters.

⁹ Koncerninterne garantier skal i forbindelse med disse retningslinjer i vid udstrækning forstås som mekanismer til overførsel af underskud.

institutsikringsordninger, v) relevante kontrakter med udelukkelsesklausuler, såsom joint ventures eller andre partnerskaber, f.eks. med forsikringsselskaber

- b. på organisationsenhedsniveau: retlige sammenkoblinger som følge af eksisterende serviceforpligtelser i henhold til serviceleveranceaftaler eller ej, ansættelseskontrakter og kollektive overenskomster¹⁰ og kontraktlige bestemmelser, der er knyttet til hver enheds aktiver og passiver.

40. Institutterne bør identificere potentielle konflikter, der kan opstå som følge af adskillelse i forbindelse med ovennævnte elementer og give afviklingsmyndighederne alle de nødvendige oplysninger med henblik på at præcisere følgende elementer:

(i) de potentielle konsekvenser af definitionen af overførselsområdet for instituttets ejerstruktur og for køberens uafhængighed

(ii) om det andet lag af overførselsområdet kan struktureres på en sådan måde, at det ikke fører til unødvendige tab af skattemæssige årsager

(iii) om samarbejdsordningerne bør videreføres og kan være til gavn for overførselsområdet

(iv) hvorvidt medlemskabet af institutsikringsordningen, sammenslutningen eller lignende solidaritetsordninger stadig kan videreføres for overførselsområdet og de potentielle tilknyttede forpligtelser, der er knyttet til overførselsområdet, idet det, hvor det er relevant, også vurderes, om dispensationer for institutsikringsordningen/sammenslutningen (såsom dem, der er fastsat i artikel 113, stk. 7, og artikel 49, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013) videreføres eller bringes til ophør ved afvikling, og hvilke konsekvenser det vil have

(v) hvorvidt og i hvilket omfang potentielle risici for retstvister (herunder risici i forbindelse med retssager som følge af selve afviklingshandlingen under vejledning af afviklingsmyndighederne) påvirker overførselsområdet.

41. Afviklingsmyndighederne bør vurdere, i hvilket omfang beføjelser i henhold til artikel 64, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU til at ændre eller annullere kontrakter kan anvendes til bedre at definere det andet lag af overførselsområdet og fjerne unødvendige sammenkoblinger.

Operationelle sammenkoblinger

42. Ud over at henføre årsværk til overførselsområdets komponenter (jf. punkt 35 i disse retningslinjer) bør institutterne give oplysninger om den ekspertise, der er nødvendig for udførelsen af de aktiviteter, der indgår i overførselsområdet. I sidste ende er det forståelsen af den ekspertise, der vil indgå i vurderingen af personalets substituerbarhed og afbødningen af adskillelseskonflikter.

¹⁰ I henhold til artikel 5, stk. 1, i direktiv 2001/23/EF om overførsel af virksomheder og artikel 34, stk. 4, i direktiv 2014/59/EU finder den automatiske overførsel af ansættelseskontrakter ikke nødvendigvis anvendelse i forbindelse med en overførsel ved anvendelse af broinstituttet, virksomhedssalget eller værktøjet til adskillelse af aktiver.

Sammenkoblinger mellem virksomheder

43. Institutterne bør identificere sammenkoblinger mellem virksomheder, f.eks. enhver forbindelse på tværs af organisatoriske enheder, hvor et forretningsområde drives gennem flere organisatoriske enheder, eller hvis indtægter styres af de aktiviteter, der udøves af forskellige organisatoriske enheder, herunder synergier eller kunder på tværs af aktiviteter.
44. Afviklingsmyndighederne bør overveje, hvilken metode der skal anvendes til fastlæggelse af overførselsområdet i lyset af sammenkoblinger mellem virksomheder, således at i) det område, der skal overføres til porteføljemanagementselskabet, ikke har en negativ indvirkning på den franchise, der er knyttet til den virksomhed (herunder kritiske funktioner og centrale forretningsområder), der forbliver i det institut, der skal afvikles, ii) eller alternativt, at det ikke er til skade for den franchise, der er knyttet til den virksomhed (herunder kritiske funktioner og centrale forretningsområder), der overføres til potentielle købere eller broinstitut, at lade enheder overgå til det institut, der skal afvikles.

4.3 Vurdering af grænseoverskridende aspekter

45. Institutterne bør efter anmodning underrette afviklingsmyndighederne om gældende lovgivning og særlige nationale forhold vedrørende aktiver, elementer, forretninger og enheder, der er omfattet af overførselsområdet.
46. Institutterne bør fremhæve elementer, der er omfattet af overførselsområdet eller efter anmodning, og som kun kan overføres inden for samme medlemsstat, og identificere potentielle arbejdsområder.
47. For at overholde artikel 67 i direktiv 2014/59/EU og artikel 30 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075 bør afviklingsmyndighederne i afviklingsplanlægningsfasen drøfte muligheden for at udøve overførselsbeføjelser i forbindelse med elementer, der er omfattet af tredjelandets lovgivning, med tredjelandets myndigheder. På grundlag af resultatet af drøftelserne skal afviklingsmyndigheden vurdere, om følgende muligheder er gennemførlige:
- (i) Tredjelandets myndighed anerkender afviklingsmyndighedens overførselsbeføjelser.
 - (ii) Tredjelandets myndighed vil ikke anerkende afviklingsmyndighedens overførselsbeføjelser, men vil ikke gøre indsigelse mod en overførsel, der er valideret af den enhed, der er genstand for afvikling.
 - (iii) Overførslen vil kun være mulig efter betydelige omkostninger og tid i forbindelse med afviklingen.
48. For at støtte afviklingsmyndighederne i deres vurdering i henhold til foregående afsnit bør institutterne på grundlag af de juridiske karakteristika ved elementerne i overførselsområdet analysere og informere afviklingsmyndighederne om gennemførligheden/troværdigheden af:
- en bekræftende aftale underskrevet af det institut, der er genstand for afvikling, om anerkendelse af overførslen til køberen (enten køberen, broinstitutet eller

porteføljemanagementselskabet), der attesterer overførslen på de vilkår og betingelser, som afviklingsmyndigheden har bilagt (i overensstemmelse med artikel 67, stk. 1, litra a), i direktiv 2014/59/EU)

- afviklingsrobuste klausuler i kontrakterne om anerkendelse og underretning af modparten om, at kontrakten kan være omfattet af udøvelsen af afviklingsbeføjelser (i overensstemmelse med artikel 67, stk. 1, litra a), i direktiv 2014/59/EU)
- overførsel af de genstande, der er omfattet af tredjelandets lovgivning, til en ad hoc-enhed (f.eks. en special purpose vehicle) i henhold til den nationale lovgivning og for at få overført enhedens ejerskabsinstrumenter som en del af overførselsområdet.

49. Institutterne bør henlede myndighedernes opmærksomhed på ethvert tilfælde af tredjelandes lovgivning, der pålægger nævnte institutter at støtte deres datterselskab, i henhold til hvilke tredjelandselementer skal medtages i overførselsområdet.

5. Operationel overførsel

50. Fastlæggelsen af overførselsområdet er kun ét trin i gennemførelsen af overførselsværktøjet. Forberedelse af den operationelle overførsel bør være et centralt element i vurderingen af afviklingsmulighederne for overførselsstrategier. I denne forbindelse bør afviklingsmyndigheder og institutter indføre ordninger med henblik på at forberede salget af overførselsområdet som defineret i afsnit 4:
- a. Afviklingsmyndighederne bør udvikle en salgsproces (afsnit 5.1.1) til støtte for virksomhedssalget og undersøge yderligere forberedende foranstaltninger (afsnit 5.1.2) til støtte for gennemførelsen af overførselsværktøjerne.
 - b. Både institutterne og afviklingsmyndighederne bør udvikle kapacitet til at løse adskillelseskonflikter, der er identificeret i afsnit 4.2, og til at gennemføre overførslen rettidigt (afsnit 5.2).
 - c. Institutterne bør fastlægge procedurer til håndtering af de operationelle konsekvenser af overførslen og bør over for afviklingsmyndighederne påvise, hvor pålidelige disse processer er (afsnit 5.3).
51. Når værktøjet til adskillelse af aktiver og broinstituttet er de afviklingsværktøjer, der er fastsat i afviklingsstrategien, bør afviklingsmyndighederne have procedurer på plads til at oprette henholdsvis et porteføljemanagementselskab i henhold til artikel 42 i direktiv 2014/59/EU og et broinstitut i henhold til artikel 41 i direktiv 2014/59/EU inden for en passende tidsfrist.

5.1 Forberedelse af, salg

5.1.1 Forberedelse af salgsprocessen

52. Afviklingsmyndighederne bør i afviklingsplanerne eller i eventuel støttedokumentation fastsætte, hvordan de uden problemer kan gennemføre den i punkt 50.a omhandlede salgsproces på en så gennemsigtig måde som muligt.
53. For at sikre gennemførligheden/troværdigheden af virksomhedssalget som afviklingsværktøj bør afviklingsmyndigheden med støtte fra institutter på forhånd opstille en liste over kriterier, som potentielle købere kan forventes at opfylde på grundlag af overførselsområdets karakteristika og i betragtning af de eksisterende markedsaktørers karakteristika samt eksterne faktorer (såsom reguleringsmæssige overvejelser vedrørende markedskoncentration, behov for tilladelser og godkendelse og eventuelle hindringer for markedsadgang). Afviklingsmyndighederne bør kunne udnytte de oplysninger, der er til rådighed for tilsynsmyndighederne og i genopretningsplanerne.

54. Selv om salgsstrategien vil afhænge af fastlæggelsen af overførselsområdet (institut- og situationsspecifik), bør afviklingsmyndighederne udvikle en salgsproces, der som minimum tager hensyn til følgende elementer:

- salgsprocessens tidsplan: en tidsplan med milepæle og projektleverancer
- fastlæggelsen af operationelle delprocesser med en klar opgavefordeling mellem de forskellige hold og eksperter, der dækker afviklingsmyndighederne, institutterne, de kompetente myndigheder og alle relevante aktører i overensstemmelse med punkt 56 og 57
- holdenes og organernes sammensætning og roller
- dokumentation til støtte for salgsrammen og markedsføringsprocessen (herunder, men ikke begrænset til vilkårsaftaler, fortrolighedsaftaler og andre juridiske dokumenter, skabeloner, som tilbudsgiverne har adgang til, budvurderingsmateriale, liste over kriterier, udbudsdokumenter og mandater til eksterne konsulenter samt skabeloner til brug for mediekommunikation)
- fortrolige kommunikationskanaler, kommunikationsplaner og oplysninger, data og rapporter.

55. Afviklingsmyndighederne bør, når de fastlægger en tidsplan i overensstemmelse med artikel 10, stk. 7, litra d) og j), i direktiv 2014/59/EU, tage hensyn til de forskellige milepæle, der er relevante for overførsler, og navnlig referencedatoen for afviklingsplanlægningen¹¹, værdiansættelsesdatoen¹², afviklingsdatoen¹³ og overførselsdatoen.

56. Afviklingsmyndighederne bør identificere de godkendelser eller samtykker, der ikke er omfattet af de undtagelser, der er omhandlet i artikel 63, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU, og sikre, at salgsprocessen håndterer disse. Disse kan omfatte Europa-Kommissionens godkendelse af en fusion af europæisk dimension i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EU's regler om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser)¹⁴. Afviklingsmyndighederne bør overveje interaktioner med markedsmyndighederne og andre myndigheder, der forventes at gribe ind i salgsprocessen. Disse interaktioner med andre myndigheder bør finde sted rettidigt og bør ikke gøre salgstidsplanen uhensigtsmæssig med hensyn til afviklingsmulighederne.

¹¹ I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1624 af 23. oktober 2018 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende procedurer for samt standardformularer og skemaer til indberetning af oplysninger i forbindelse med afviklingsplaner for kreditinstitutter og investeringselskaber i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU og om ophævelse af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1066 (EUT L 277 af 7.11.2018, s. 1-6).

¹² Som afspejlet i EBA's håndbog om værdiansættelse med henblik på afvikling (EBA's værdiansættelseshåndbog).

¹³ Som defineret i artikel 1, litra j), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/345.

¹⁴ Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser ("EF-fusionsforordningen") (EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1-22).

57. For grænseoverskridende koncerner, grænseoverskridende overførselsområder eller grænseoverskridende transaktioner bør afviklingsmyndighederne, hvor det er relevant, drøfte deres salgsrammer med andre afviklingsmyndigheder og kompetente myndigheder med henblik på at nå til enighed om fordelingen af opgaver, udvekslingen af oplysninger og tidsplanen, ajourføre salgsrammen regelmæssigt og sikre eksistensen af fortrolige kommunikationslinjer. Der kan f.eks. føres drøftelser i afviklingskollegier, hvor sådanne findes, eller i krisestyingsgrupper, hvor sådanne findes (for G-SII'er), eller på ad hoc-basis og mindre formelt grundlag.
58. Afviklingsmyndighederne bør sikre, at deres salgsproces anvendes i mindst to scenarier: salget efter en markedsføringsproces i henhold til artikel 39 i direktiv 2014/59/EU (der kan betegnes som "strategisk virksomhedssalg") og salget uden markedsføringsproces som fastsat i artikel 39, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU (der kan betegnes som "fremskyndet virksomhedssalg").
59. Afviklingsmyndigheden bør være rede til hurtigst muligt og senest ved erklæringen om nødlidende eller forventeligt nødlidende institut at foretage en vurdering af gennemførligheden af markedsføringsprocessen i overensstemmelse med EBA's retningslinjer for effektiviteten af virksomhedssalgsværktøjet¹⁵.
60. Salgsprocessen bør sikre en gnidningsløs gennemførelse i løbet af afviklingsweekenden for et fremskyndet virksomhedssalg. Afviklingsmyndigheden bør med henblik herpå i overensstemmelse med markedsvilkårene og overførselsområdet på datoen for erklæringen om nødlidende eller forventeligt nødlidende institut kunne ajourføre (f.eks. ved at gennemføre markedsovervågningsaktiviteter, eksisterende adgang til ajourførte relevante markedsdata eller eksisterende processer for at kræve ekspertbistand i sagen) listen over kriterier, som potentielle købere skal opfylde, og den på forhånd fastlagte liste over potentielle købere baseret på punkt 19 i disse retningslinjer. Afviklingsmyndigheden bør så tidligt som muligt vurdere de potentielle konsekvenser af et fremskyndet virksomhedssalg med hensyn til statsstøttereglerne og sikre en gennemførelse af det fremskyndede salg, der minimerer disse konsekvenser¹⁶.
61. I forbindelse med et strategisk virksomhedssalg bør afviklingsmyndighederne kunne ajourføre listen over kriterier, som potentielle købere skal opfylde på grundlag af afsnit 4.1 og punkt 19 i disse retningslinjer. Salgsprocessen bør sikre en gnidningsløs gennemførelse af et strategisk virksomhedssalg, der sikrer en åben, gennemsigtig og ikkediskriminerende markedsføringsproces (markedsføringskrav) med det formål at maksimere salgsprisen og identificere potentielle interessekonflikter. Disse kriterier bør omfatte en række indikatorer vedrørende de potentielle køberes finansielle, juridiske og operationelle styrke, som bør vedrøre overførselsområdet og ikke have til formål at begunstige de potentielle købere, der er identificeret på forhånd. Afviklingsmyndigheden kan anmode om planer, der fastlægger den

¹⁵ EBA's retningslinjer for de faktiske omstændigheder, der udgør en væsentlig trussel mod den finansielle stabilitet, og for elementerne i tilknytning til effektiviteten af virksomhedssalgsværktøjet i medfør af artikel 39, stk. 4, i direktiv 2014/59/EU (EBA/GL/2015/04).

¹⁶ I overensstemmelse med EBA's Final Q&A2015_2339.

potentielle købers integrationsproces for overførselsområdet og fremhæver den nødvendige kapacitet.

62. Afviklingsmyndighederne bør forberede sig på anmodninger om ekstern bistand (herunder konsulenter, juridiske rådgivere eller revisorer) i forbindelse med salgsprocessen eller uddelegering af markedsføringsprocessen. Det ansvar, der påhviler afviklingsmyndigheden, bør ikke uddelegeres, og afviklingsmyndigheden bør have fastlagt en procedure for udvælgelse og udnævnelse af eksterne konsulenter på grundlag af forud fastsatte kriterier i henhold til et defineret mandat, kontrollere dem og gennemgå deres input, sikre, at der ikke foreligger interessekonflikter, og at fortroligheden respekteres. Mandatet bør bl.a. klart definere mål og resultater, den forventede ekspertise og de forventede ressourcer, tidsplanen eller gebyrerne.

5.1.2 Intern adskillelse

63. Vurderingen af afviklingsmulighederne, jf. afsnit C i bilaget til direktiv 2014/59/EU, skal bygge på vurderingen af instituttets juridiske strukturer og selskabsstrukturer (punkt 2) i nævnte afsnit C i bilaget til direktiv 2014/59/EU), denne strukturs kompleksitet og vanskeligheden i at tilpasse forretningsområderne til koncernenheder (afsnit C, punkt 16), i bilaget til direktiv 2014/59/EU) og denne strukturs forenelighed med det eller de valgte afviklingsværktøjer (afsnit C, punkt 21), i bilaget til direktiv 2014/59/EU). Afviklingsmyndighederne bør derfor overveje, hvordan de bedst kan forberede sig på værktøjet til adskillelse af aktiver, eftersom mange af overførselsområdets komponenter måske ikke befinder sig inden for én juridisk enhed eller ét forretningsområde, og bør, når det er nødvendigt, og uden at det berører beføjelserne i henhold til artikel 17 i direktiv 2014/59/EU, fremme adskillelsen af porteføljer ved:
- a. at anmode institutterne om at have en procedurehåndbog (jf. punkt 75, der fastlægger, hvordan de kan adskille nødlidende aktiver¹⁷ inden for ét forretningsområde eller én juridisk enhed, når værktøjet til adskillelse af aktiver tages i betragtning i afviklingsstrategien, og når porteføljer, der er omfattet af værktøjet til adskillelse af aktiver, er spredt ud over koncernen
 - b. at vurdere, hvordan genopretningsmulighederne i afsnit A, punkt 14), i bilaget til direktiv 2014/59/EU kan understøtte adskillelsen af nødlidende aktiver fra resten af koncernen.
64. Når institutterne anmodes om at påvise, hvordan de kan adskille nødlidende aktiver, bør de fremhæve, hvordan deres handlinger vil:
- lette enhver diagnostisk aktivitet som omhandlet i EBA's retningslinjer om test, gennemgange eller aktiviteter, der kan føre til støtteforanstaltninger¹⁸, da de fleste af de nødlidende aktiver vil blive centraliseret i en særlig forretningsenhed

¹⁷ Nødlidende aktiver skal i disse retningslinjer forstås som værdiforringede eller underpræsterende aktiver som nævnt i betragtning 59 i direktiv 2014/59/EU.

¹⁸ EBA's retningslinjer vedrørende de typer af test, gennemgange eller aktiviteter, der kan føre til støtteforanstaltninger i henhold til artikel 32, stk. 4, litra d), nr. iii), i direktivet om genopretning og afvikling (EBA/GL/2014/09).

- gøre det muligt at identificere kontraktlige hindringer, retlige krav, der er knyttet til nødlidende aktiver, og andre former for overførselshindringer
 - give mulighed for en lettere værdiansættelse af nødlidende aktiver (og dermed af de ikke-nødlidende forretningsområder, der understøtter valget af det supplerende afviklingsværktøj)
 - skabe et højt ekspertiseniveau inden for forretningsenheden til håndtering af nødlidende aktiver
 - føre til udvikling af et særligt datasæt, der dækker spørgsmål vedrørende sikkerhedsstillelse og rettigheder i forbindelse med nødlidende aktiver
 - fremhæve de specifikke tjenester, der er nødvendige for disse elementer, og påbegynde gennemførelsen af de ordninger, der skal forvalte dem
 - føre til adskillelse af de nødvendige ressourcer (herunder finansielle eller personalemæssige ressourcer), som derefter lettere kan overføres på afviklingstidspunktet, navnlig ved hjælp af serviceringsordninger.
65. Når det er relevant, bør institutterne også påvise deres evne til at oprette juridiske enheder i overensstemmelse med punkt 48 i disse retningslinjer.

5.2 Foranstaltninger til sikring af en gnidningsløs adskillelse

5.2.1 Juridiske aspekter

66. I overensstemmelse med artikel 67, stk. 1, litra a), i direktiv 2014/59/EU bør institutterne, når det er relevant, vurdere, i hvilket omfang en EU-medlemsstats lovgivning rent faktisk finder anvendelse på en kontrakt, der er omfattet af tredjelandets lovgivning, og den effektive anvendelse af afviklingsbeføjelser¹⁹.
67. Institutterne bør vurdere, i hvilket omfang kontraktlige elementer kan ændres for at undgå underretning og godkendelser, der ikke allerede er undtaget i henhold til direktiv 2014/59/EU.
68. Institutterne bør bistå afviklingsmyndighederne med at identificere enhver ændring i vedtægterne eller i den retlige form, der følger af overførslen af det definerede overførselsområde, eftersom en enhed i henhold til sin nuværende retlige form måske ikke kan overføres til en køber med en anden retlig form, eller der kan være modstridende bestemmelser i vedtægterne. Afviklingsplanen bør fastlægge processen og de nødvendige foranstaltninger til at løse disse problemer rettidigt.

¹⁹ Tredjelandskontrakter, der ligger til grund for den retlige overførsel af relevante aktiver, rettigheder og/eller passiver, forventes allerede udtrykkeligt at indeholde bestemmelser om afviklingsholdbare elementer og at anerkende og oplyse modparten om, at kontrakten kan være omfattet af udøvelsen af afviklingsbeføjelser til at suspendere eller begrænse rettigheder eller forpligtelser ("suspensionsbeføjelser") i henhold til direktiv 2014/59/EU.

5.2.2 Økonomiske aspekter

69. Når kontinuiteten i overførselsområdet nødvendiggør adgang til valutaer eller kontinuitet i back-to-back-transaktioner som fremhævet ved den vurdering, der er nævnt i punkt 69 i EBA's retningslinjer for afviklingsmuligheder, bør institutterne sikre, at der er indført ordninger for at sikre denne kontinuitet i overensstemmelse med afviklingsmyndighedens forventninger. Korrespondentbankaftaler kan f.eks. udarbejdes på forhånd for at sikre, at overførselsområdet om nødvendigt fortsætter med at blive serviceret i de nødvendige valutaer. Eksisterende aftaler bør også kunne overføres i henhold til direktiv 2014/59/EU.
70. Institutterne bør bistå afviklingsmyndighederne med at identificere solidaritetsmekanismernes rolle (institutter med et centralt organ) eller enhver eksisterende institutsikringsordning i forbindelse med gennemførelsen af overførselsværktøjet og sikre hurtig adskillelse og afvikling.

5.2.3 Operationelle aspekter

71. I tilfælde af en delvis overførsel enten til forskellige købere (f.eks. et porteføljemanagementselskab og et broinstitut) eller til en køber, men uden afvikling af det institut, der er genstand for afvikling (f.eks. når bail-in og værktøj til adskillelse af aktiver kombineres), er beføjelsen i henhold til artikel 64, stk. 1, litra d), i direktiv 2014/59/EU muligvis ikke tilstrækkelig til at opretholde adgangen til alle tjenesteydelser. Institutterne bør derfor underrette afviklingsmyndighederne om muligheden for at medtage trepartsadgangsklausuler i kontrakten med en tjenesteyder.
72. *[Fælles serviceselskab]* Afviklingsmyndighederne bør vurdere, om den nuværende tjenesteleveringsmodel påvirker adskillelsen af overførselsområdet, og overveje de håndhævelsesordninger, der er fastsat i punkt 34 i EBA's retningslinjer for afviklingsmuligheder.
73. *[FMI-beredskabsplaner]* Ud over den vejledning, der er omhandlet i afsnit 4.1.2 (og navnlig punkt 50) i EBA's retningslinjer for afviklingsmuligheder, bør institutterne:
- vurdere, hvordan de krævede FMI'ers adgang vil blive overført til den enhed, der har til formål at opretholde den kritiske funktion/kontinuitet i det centrale forretningsområde, og/eller hvordan indirekte adgang kan etableres. Hvis det institut, der er genstand for afvikling, bliver en afviklingsenhed (efter anvendelse af overførselsværktøjet i overensstemmelse med artikel 37, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU), eller hvis der er tale om et porteføljemanagementselskab, kan FMI'ens adgang begrænses. Der bør derfor gives indirekte adgang via den fortsættende enhed, og der bør træffes foranstaltninger til dette formål, herunder bør den fortsættende enhed beholde det afviklende instituts BIC samt konnektivitets- og kommunikationstjenester
 - vurdere de eksisterende overgangsmekanismer, fremskyndede procedurer for ansøgning om adgang til FMI eller mulighederne for at give fuldmagt med henblik på at opretholde kontinuiteten i FMI'ens adgang til overførselsområdet

- efter anmodning fra afviklingsmyndighederne vurdere virkningen af overførslen på de tjenester, som instituttet leverer til FMI'er og/eller andre parter.

5.3 Udførelse af sideløbende processer

74. Salget af overførselsområdet vil kræve yderligere foranstaltninger ud over forberedelsen af salgsprocessen og/eller vil udløse bivirkninger, som bør forvaltes og forberedes for at sikre en gnidningsløs overførsel for både instituttet og afviklingsmyndigheden.

Specifikke aspekter, der for instituttet er relevante for overførselens gennemførelse

75. Institutterne bør udvikle interne processer og forberedende foranstaltninger for at gøre gennemførelsen af overførslen troværdig og mulig. Disse processer bør omfatte governance-ordninger, herunder en klar angivelse af udvalgenes ansvarsområder, rapporteringsveje og roller samt fastlæggelse af procedure- og valideringsfaser, kommunikationsetablering og beskrivelse af det relevante MIS, der leder processerne, og de yderligere oplysninger, der er nødvendige fra tredjeparter. Disse processer bør samles i særlige procedurehåndbøger efter anmodning fra afviklingsmyndighederne og gøres til genstand for afprøvninger for at sikre, at processerne er operationelle. De elementer, der er fastsat i det følgende, bør figurere på listen over processer, der skal dækkes.
76. *[Balancejustering]* Overførslen vil blive kombineret med anvendelse af nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter og kan kombineres med bail-in. Virksomhedssalget kræver, at virksomheden er omsættelig. Institutterne bør udvikle procedurer for gennemførelse af regnskabsmæssige justeringer og navnlig for at indregne tabene rettidigt inden overførslen for ikke at overføre dem til den fortsættende enhed.
77. Hvis institutter, der er under afvikling, fortsætter, bør de kunne støtte udarbejdelsen af en balance efter afvikling med henblik på ophør af indregning af overførselsområdet og dets provenu i de på forhånd aftalte regnskabsstandarder. Der anmodes ikke om en permanent ajourføring af sådanne balancer i fasen forud for afviklingen, men institutterne bør påvise, at de hurtigt er i stand til at forsyne afviklingsmyndighederne med balancer efter afviklingen, der svarer til det overførselsområde, som afviklingsmyndighederne har fastsat med bistand fra institutterne.
78. *[Juridisk gennemgang]* Institutterne bør foretage en juridisk gennemgang af de kontrakter, der er henført til overførselsområdet, og støtte den vurdering, der er omhandlet i punkt 40. En juridisk gennemgang af kontrakterne bør fremhæve:
- kontraktbestemmelser, der anfægter overførslen, og som afviklingsmyndigheden kan eller ikke kan ændre i henhold til artikel 64 i direktiv 2014/59/EU, og som retligt pålægger en forpligtelse (herunder specifik kommunikation til kunder eller myndigheder, godkendelse eller registreringskrav) i tilfælde af overførsel eller for at blive overført

- eksisterende spredte pantsætninger (når en kunde har stillet den samme sikkerhed for forskellige kontrakter)
 - gældende specifik national lovgivning såsom lovgivning om dækkede obligationer, som kan pålægge visse betingelser for overførslen (se afsnit 4.3 i disse retningslinjer)
 - de eksisterende retssager og de kontraktlige bestemmelser, der kan give anledning til retstvister under eller efter afvikling.
79. *[Overførselsområdets gennemførelse]* Institutterne bør udvikle en proces med henblik på at gennemføre metoden til fastlæggelse af overførselsområdet, som afviklingsmyndigheden har defineret, identificere og gennemføre dens administrative og retlige forpligtelser (som f.eks. registrering).
80. *[Identifikation af skattemæssige konsekvenser]* Instituttet bør identificere og anslå alle de skattemæssige konsekvenser af overførslen og underrette afviklingsmyndigheden herom. Overførsel af aktier eller aktiver kan give anledning til beskatningsspørgsmål.
81. *[Servicekontinuitet]* Institutterne bør i deres procedurehåndbøger om overførsel medtage overgangsplaner, der bl.a. fastlægger processer med henblik på at udarbejde midlertidige serviceaftaler eller serviceleveranceaftaler efter anmodning, jf. punkt 22 i EBA's retningslinjer for afviklingsmuligheder, for at gennemføre FMI-servicekontinuitetsordninger og de overgangsordninger, der skal anvendes på den oprindelige enhed i overensstemmelse med afviklingsmyndighedernes forventninger.
82. *[Forretningsplan]* Institutterne bør rettidigt udarbejde og indsende forretningsplaner eller lignende, hvis afviklingsmyndighederne kræver det. I et tilfælde af et virksomhedssalg ved aktiehandel vil markedsføringen af overførselsområdet sandsynligvis både kræve en forretningsplan og en bred vifte af data. Forventningerne til indholdet af den pågældende forretningsplan bør fastlægges af afviklingsmyndigheden.

Specifikke aspekter, der for myndigheden er relevante for overførselens gennemførelse

83. Afviklingsmyndighederne bør fastlægge procedurer for en gnidningsløs gennemførelse af overførslen i forbindelse med afvikling og navnlig:
- de nærmere regler for og beslutningsprocessen for anvendelse af beføjelser i henhold til artikel 63 og 64 i direktiv 2014/59/EU
 - resultaterne af justeringer af overførselsområdet, navnlig efter den endelige værdiansættelsesrapport, for at sikre eventuelle tilbageførsler til instituttet under afvikling
 - andre landespecifikke forpligtelser.

5.4 MIS-kapacitet

84. Institutterne bør kunne indgive rettidige og nøjagtige oplysninger til afviklingsmyndighederne, således at de kan træffe informerede beslutninger før, under og efter afviklingen. Institutterne bør have tilstrækkelige ledelsesinformationssystemer (MIS) og teknologiske infrastrukturer til rettidig gennemførelse af afviklingsstrategien i overensstemmelse med artikel 11 i direktiv 2014/59/EU.
85. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og for at støtte de processer, der er omhandlet i punkt 75 i disse retningslinjer, bør institutterne efter anmodning fra afviklingsmyndighederne kunne fremlægge detaljerede oplysninger om overførselsområdets komponenter og ajourføre de nødvendige data til overførslen. Tidsforskellen mellem skæringsdatoen for oplysningerne og afviklingsdatoen bør være så lille som muligt. Detaljeringsgraden bør gøre det muligt at værdiansætte de overførte elementer adskilt fra de resterende elementer og give afviklingsmyndigheden mulighed for at træffe afgørelse om de nærmere omstændigheder ved adskillelsen og overførslen og identificere overførselselementer i overensstemmelse med, hvad der er nødvendigt for den nationale gennemførelsesretsakt.

Oplysninger til bestemmelse af det centrale overførselsområde

86. Institutterne bør støtte fastlæggelsen af overførselsområdet med oplysninger om niveauet for de enkelte elementer (passiver, aktiver og rettigheder), herunder:
- kortlægning af kritiske funktioner og centrale forretningsområder for hvert element
 - klassifikation af elementer (f.eks. type aktiver/passiver, oplysninger om modparten og type af sikkerhedsstillelse)
 - indikatorer for aktivernes kvalitet og risici (f.eks. klassificering af lån/misligholdte lån, oplysninger om risikovægtede aktiver og sikkerhedsstillelse, likvide aktiver af høj kvalitet)
 - retlige aspekter (herunder lovgivning og anerkendelse af direktiv 2014/59/EU om overførsel af beføjelser og enhver potentiel kontraktmæssig hindring for overførsel af det relevante instrument)
 - regnskabsoplysninger (f.eks. regnskabsmæssig værdi, ikkebalanceført værdi og hensættelse til tab på udlån), hvis det er relevant.
87. Afviklingsmyndighederne bør udvikle forventninger med hensyn til data vedrørende overførslen og de overførselsværktøjer, der overvejes som supplement til det foregående punkt, i overensstemmelse med det proportionalitetsprincip, der fremmes ved direktiv 2014/59/EU.

88. For så vidt angår værktøjet til adskillelse af aktiver bør institutterne udvikle kapacitet til at foretage en diagnostisk aktivitet som defineret af afviklingsmyndigheden i overensstemmelse med principperne i EBA's retningslinjer for test, gennemgange eller aktiviteter, der kan føre til støtteforanstaltninger²⁰.

Data til vurdering af sammenkoblinger

89. I overensstemmelse med afsnit 4.2 i disse retningslinjer bør institutterne også kunne identificere:

- sammenkoblinger sikret ved artikel 76-80 i direktiv 2014/59/EU — herunder: kortlægning af aftaler om netting og modregning og af sikrede forpligtelser og tilsvarende sikkerhedsstillelse
- sammenkoblinger, som ikke udtrykkeligt er beskyttet af direktiv 2014/59/EU — f.eks.: kortlægning af faciliteter med henblik på at indgå kontrakter om ID'er for at identificere elementer under den samme kontrakt og forbindelser mellem forskellige juridiske enheder såsom et comfort letter
- økonomiske og forretningsmæssige forbindelser — f.eks.: oplysninger om hedge- og kundeforhold
- risici i forbindelse med retssager.

Specifik vejledning vedrørende virksomhedssalgsværktøjet

90. Institutterne bør i procedurehåndbøger om overførsel forklare, hvordan de hurtigt kan oprette et virtuelt datarum med tilstrækkelige oplysninger til, at de kan udvise rettidig omhu som køber i forhold til overførselsområdet og opfylde afviklingsmyndighedens forventninger til salgsproces.

91. Institutterne skal udvikle ordninger til støtte for udarbejdelsen af forretningsplaner, som potentielt også skal opdeles i en plan for overførselsporteføljen og en plan for den portefølje, der forbliver i det oprindelige institut.

MIS for at sikre driftskontinuitet

92. Institutterne bør påvise, hvordan adskillelsen, der understøtter den operationelle gennemførelse af overførslen, hurtigt kan gennemføres i bankens systemer, hvilket sikrer kontinuitet i MIS-kapaciteten for den oprindelige enhed og den modtagende enhed (f.eks. adskillelse af regnskabsposter), når det er fastsat i afviklingsstrategien og i overensstemmelse med punkt 81 i disse retningslinjer²¹.

²⁰ EBA/GL/2014/09.

²¹ Samt afsnit C, punkt 11), i bilaget til direktiv 2014/59/EU.

Andre MIS-kapaciteter

93. MIS bør være tilstrækkeligt fleksibelt til, at der kan foretages justeringer af det overførte område efter opløsningen (genoverførsler). Sådanne justeringer vil f.eks. skulle afspejles gnidningsløst i regnskabet.